

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 48. Injuria Polomo Oratori illata Pontificis consilio reparata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

merat prærogativam, qua sui Archi-Sæc. XVIII.
episcopatus gerendi potestatem nemini A.C. 1731.
ex finitimis Provinciis faciat, aut fa-
cere teneatur: Prætenso huic juri huc-
usque Lucenses mordicus institere.
quocirca evenit, ut cum Bened. XIII.
Archiepiscopalis hujus Ecclesie curam
contulisset Thomæ Cerviono ex Monte
Alcino, quod est oppidum in Magui
Etruriæ Ducis ditione situm, Respu-
blica hunc acceptare constantissime re-
cusaret, eique omnem ad se aditum
intercluderet. Vicissim vero Pontifex
Lucensis Reipublicæ Oratori accessum
prohibuit: Fervebat adhuc controver-
sia, dum Clemens Divi Petri Cathed-
ram concenderat, qui tamen primis
adhuc Regiminis sui diebus has con-
tentiones penitus eliminare statuit, ac
propterea auditis Lucensium rationibus
Cervionum amovit, eumque Sacrario
Pontificio præesse voluit: In ipsius
vero locum subrogavit Fabium Collo-
redum Forojulieusem Congregationis
Oratorii Presbyterum, qui omnium læ-
titia & gratulatione exceptus est.

§. XLVIII.

*Injuria Polono Oratori illata Pon-
tificis consilio reparata.*

Uu 4

Sub

Sæc. XVIII. Sub idem ferme tempus gravioris
A.C. 1731. gisque periculosi tumultus an-
Romæ præbuit petulantia Apparitio-
rum, quos Itali *Sbirros* vocant. Enim
nescio qua de causa Poloni Orato-
ris Famulum, qui ante Palatii for-
excubare consueverat, in conspectu
ipsius Legati captum abducunt, illam
famulari veste in publica Urbis populi
spoliant, captumque ad carceres novas
raptant. Hanc injuriam libimetij
illatam fuisse, inque Regis sui con-
temptum redundare reputabat Orator, huc
die tertia Junii tam Pontificis, qua
Poloni Regis insignia ab ædibus for-
avelli, suumque Palatum oculudi-
sunt. In eo jam erat, ut insalutato Pape
Urbe excederet: Ea res summopere
afflixerat Clementem Pontificem pacis
studiosissimum, qui etiam sine mora
cum Hannibale Cardinale Albano Po-
lonici Regni Protectore de reparandis
hujes injuriæ modo agere cœpit, &
que inter eos conventum, ut pre-
tus Cardinalis Oratorem accederet,
eumque placare satageret, pollicita-
tione facta, famulum mox e custodia
dimittendum, Apparitores vero invi-
cula conjectos demum ad triremes esse
condemuando: Horum suppicio non
modo lafo Oratoris honori satisfactum,
sed etiam ejusdem benignitas usque

adeo excitata, ut ipsos hujus injuriæ Sæc. XVIII.
Auctores, dum jamjam Urbem vete- A.C. 1731.
rem ad triremes abducerentur, Regis
sui nomine a poena liberari peteret.

§. XLIX.

Aliæ contentiones feliciter compositæ.

Jam anno hujus saeculi vigesimo septimo Benedictus XIII. nuper defunctus Pontifex Hispaniarum Regi per Apostolicas literas indulserat, ut Ecclesiasticorum beneficia in Hispania nullo pensionum onere gravari possent: Hoc ipsum vero indultum Clemens Papa irritum nullumque declaravit, & Alemanno, qui Apostolici Nuntii partes acturus in hoc Regnum contenerat, in mandatis dedit, ut Benedicti XIII. Breve publice revocaret: Id quidem displicuit Regi, qui tamen suam indignationem moderato silentio temperavit: Gravior autem, & praeter omnem exspectationem enata lis Pontificis tranquillitatem turbabat: Acciderat enim, ut duo juvenes cum quodam milite Neapolitano natione Germano alterarentur, illumque haud procul ab Urbe Beneventana trucidarent. Hi peracto scelere ad Civitatem contendunt, & ad securitatis locum convolant: Re comperta Comes de Harrach Neapolis

Uu 5